

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συνήλθε στις 26 Σεπτεμβρίου 2000 σε συνεδρίαση, που διήρκεσε περίπου 2 ώρες, υπό την προεδρία του Γραμματέα αυτής κ. Κωνσταντίνου Διαμαντή, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου».

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής παρέστη ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Λεωνίδας Τζανής.

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αναστάσιος Μαντέλης, ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Κατσαρός, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Χουρμουζιάδης, η Ειδική Αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη - Αικατερινάρη, καθώς και οι Βουλευτές κ.κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης, Ευάγγελος Βενιζέλος, Προκόπης Παυλόπουλος και Γεράσιμος Γιακουμάτος.

Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αναστάσιος Μαντέλης, εισηγούμενος την ψήφιση του σχεδίου νόμου, είπε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Η ανάγκη διάσωσης για την ιστορία πολύτιμων αρχείων, αλλά και η ανάγκη συνέχισης της λειτουργίας των κυβερνητικών σχημάτων, ανεξαρτήτως των προσώπων και πολύ περισσότερο των κομμάτων που έχουν την ευθύνη διακυβέρνησης του τόπου, επιβάλλει την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

‘Ετσι ρυθμίζεται η ιστορική διαφύλαξη και η διασφάλιση του συνόλου των εγγράφων, ηλεκτρονικών και μη δεδομένων και παντός άλλου είδους στοιχείου που μπορεί να θεωρηθεί ως τεκμήριο. Ένα μεγάλο μέρος του υλικού αυτού δεν καταχωρείται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους και είτε χάνεται είτε αποτελεί αντικείμενο ιδιωτικών αρχείων πρώην Πρωθυπουργών και αυτό βέβαια δε διασφαλίζει τη συνέχιση του λειτουργήματος. Όλα αυτά τα τεκμήρια θα φυλάσσονται πλέον από ειδική υπηρεσία και θα υπάγονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες: την κατηγορία του Γενικού Αρχείου και την κατηγορία του Ιδιαίτερου Αρχείου του Πρωθυπουργού. Υπάρχει, όμως, και το προσωπικό αρχείο του Πρωθυπουργού, το οποίο μπορεί να ενταχθεί στο Ιδιαίτερο Αρχείο.

Στο Γενικό Αρχείο του Πρωθυπουργού περιλαμβάνονται τα απλά εμπιστευτικά έγγραφα, τα απόρρητα, τα άκρως απόρρητα, τα έγγραφα τα οποία, ανεξάρτητα από τη διαβάθμιση που τους έχει δώσει ο εκάστοτε Πρωθυ-

πουργός ή ο αποστολέας τους, έχουν άμεση σχέση με την εθνική ασφάλεια και τα έγγραφα τα οποία σχετίζονται με την ιδιωτική ζωή των συμπολιτών μας. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να αλλάξει το χαρακτηρισμό του εγγράφου και να το εντάξει σε μία από τις κατηγορίες που αναφέρθηκαν. Η διάρκεια διαφύλαξης της εμπιστευτικότητας των εγγράφων αυτών καθορίζεται στο νομοσχέδιο με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα, αρχίζοντας από τα απλά εμπιστευτικά για 15 χρόνια, μέχρι εκείνα τα οποία αναφέρονται στον ιδιωτικό βίο των συμπολιτών μας για 75 χρόνια.

Το Ιδιαίτερο Αρχείο, το οποίο δεν έχει άμεση σχέση με το λειτουργήμα του Πρωθυπουργού, έχει διάρκεια εμπιστευτικότητας περίπου 30 ετών. Πρόσβαση σ’ αυτό έχει ο εκάστοτε Πρωθυπουργός, όπως επίσης και ο πρώην Πρωθυπουργός, για τα αρχεία του οποίου τίθεται θέμα πρόσβασης.

Τα έγγραφα του Πρωθυπουργού δεν υπάγονται στις διατάξεις του κληρονομικού δικαίου, διότι ανήκουν μόνο στο Έθνος και διασφαλίζουν τη συνέχεια και την ιστορικότητα της πορείας του.

Όσον αφορά στις διατάξεις για τους Υπουργούς και τους Υφυπουργούς, θεωρώ ότι δεν πρέπει να τεθούν σε ισχύ μετά από τρία χρόνια. Αυτό μπορεί να γίνει συντομότερα μέσω προεδρικού διατάγματος, διότι διαφορετικά θα παραπεμφθεί στις καλές ενδες.

Τα πρακτικά του Υπουργικού Συμβουλίου ηχογραφούνται, αποδίδονται γραπτώς, υπογράφονται από τον Πρωθυπουργό και το Γενικό Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου και φυλάσσονται σύμφωνα με το νόμο.

Για όλους τους λόγους που προανέφερα, ζητώ την ψήφιση του νομοσχεδίου».

Ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Κατσαρός ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Δεν θα μπορούσε κανείς να έχει αντίρρηση για το συζητούμενο νομοσχέδιο, εάν πράγματι η διατύπωση και το περιεχόμενό του εξυπηρετούσαν το σκοπό, όπως αυτός περιγράφεται στο ίδιο το νομοσχέδιο, αλλά και στην εισηγητική του έκθεση. Δηλαδή, εάν πράγματι θα συντελούσε στην παρακολούθηση της κυβερνητικής πολιτικής και τη διασφάλιση της συνέχειας, ανεξάρτητα από την Κυβέρνηση, η οποία βρίσκεται στην εξουσία και εάν πράγματι συντελούσε η τήρηση του Αρχείου του Πρωθυπουργού στην εμβάθυνση της δημοκρατίας και στην εξυπηρέτηση των εθνικών συμφερόντων.

Από τη λεπτομερή ανάγνωση του συζητούμενου σχεδίου νόμου και από τη σύγκριση με το ν. 1946/1991, ο οποίος οργανώνει τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, δεν είμαι αισιόδοξος ότι οι στόχοι τους οποίους θέτει θα επιτευχθούν.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο, ο Πρωθυπουργός έχει τη διακριτική ευχέρεια και τη δυνατότητα τα έγγραφα και τα τεκμήρια καταγραφής πληροφοριών, που φτάνουν σε εκείνον ή αποστέλλει ο ίδιος, να τα ξεχωρίσει και να τα κατατάξει στο Γενικό, στο Ιδιαίτερο ή στο προσωπικό Αρχείο του. Επομένως, έχει την ευχέρεια και τη δυνατότητα να χαρακτηρίσει ένα δημόσιο κρίσιμο έγγραφο ως έγγραφο του Ιδιαίτερου Αρχείου του, ώστε να μην πάρει δημοσιότητα, διότι ενδεχομένως τον ενοχλεί.

Επίσης, το νομοσχέδιο, δεν καταργεί το ιδιωτικό αρχείο του Πρωθυπουργού και δίνει στον Πρωθυπουργό πολλά δικαιώματα. Η παράλληλη ύπαρξη του προσωπικού αρχείου του Πρωθυπουργού με τα Γενικά Αρχεία του Κράτους πιστεύω ότι θα δημιουργήσει σύγχυση που θα

μας απομακρύνει από το στόχο που επιδιώκει να επιτύχει το νομοσχέδιο.

Ο Πρωθυπουργός δικαιούται κάποια εμπιστευτικά έγγραφα να τα χαρακτηρίσει ο ίδιος ως απόρρητα ή ότι άπτονται θεμάτων εθνικής ασφάλειας ή ότι αφορούν τον ιδιωτικό βίο του. Έτσι, εμποδίζεται η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών, ακόμη και μέχρι 75 χρόνια, αν αφορούν ιδιωτικό βίο, 60 χρόνια αν αφορούν θέματα εθνικής ασφάλειας ή 30 - 40 χρόνια, ανάλογα με το βαθμό διαβάθμισης. Ακόμη έχει τη δυνατότητα ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να αλλάξει τη διαβάθμιση που έχει κάνει κάποιος τέως Πρωθυπουργός.

Δεν αναφέρεται στο νομοσχέδιο τι γίνεται με τα ιδιωτικά αρχεία των μέχρι τώρα Πρωθυπουργών. Δεν αναγνωρίζεται κανένα απολύτως δικαίωμα πρόσβασης στους κληρονόμους των τέως Πρωθυπουργών, που μπορούν οι ίδιοι να τηρούν το Αρχείο του Πρωθυπουργού ή ακόμη και να το έχουν παραδώσει. Δικαίωμα πρόσβασης έχει μόνο ο εν ενεργεία Πρωθυπουργός. Δε ρυθμίζεται η περίπτωση κατά την οποία ένας πρώην Πρωθυπουργός, ο οποίος ευρίσκεται στη ζωή, θέλει να λάβει γνώση των περιεχομένων κάποιων εγγράφων που υπάρχουν στο προσωπικό αρχείο του Πρωθυπουργού.

Πρέπει να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και να ενθαρρυνθούν, εις τρόπον ώστε τα ιδιωτικά αρχεία, τα οποία βρίσκονται στα χέρια τους, να αποτελέσουν το Ιδιαίτερο Αρχείο του πρώην Πρωθυπουργού. Όπως είναι διατυπωμένες οι διατάξεις, με κανένα τρόπο δεν πρόκειται να παραδώσουν το ιδιωτικό τους αρχείο, από τη στιγμή που δεν θα έχουν το δικαίωμα ούτε πρόσβασης.

Με τροποποίηση του ν.1946/91 δια τροπολογίας, θα μπορούσε να συσταθεί Διεύθυνση Αρχείου Πρωθυπουργού στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Νομίζω ότι έτσι το Αρχείο του Πρωθυπουργού θα αποκτούσε πολύ μεγαλύτερο κύρος. Θα προσήλκυε δε περισσότερο τους Πρωθυπουργούς να παραδίδουν το Αρχείο τους, διότι θα είχε μεγαλύτερη ασφάλεια και δεν θα ήταν στη διάθεση του εν ενεργεία Πρωθυπουργού, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Δε χρειάζονται οι υπερεξουσίες που αναγνωρίζονται στον Πρωθυπουργό. Πιστεύω ότι θα αποτρέψουν Πρωθυπουργούς εν ενεργεία να θέτουν έγγραφα, τα οποία κατά τη γνώμη τους δημιουργούν προβλήματα, στο Αρχείο του Πρωθυπουργού και θα τα διατηρούν στο προσωπικό τους αρχείο. Επομένως, ο στόχος ο οποίος τίθεται από το νομοσχέδιο δεν μπορεί να επιτευχθεί.

Σχετικά με τα Αρχεία των Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου, φοβάμαι ότι θα δημιουργηθεί ένα «κομφούζιο». Έχουμε ήδη πλέον τέσσερις δέκτες αρχειακού υλικού (Γενικά Αρχεία του Κράτους, Αρχείο Πρωθυπουργού, Γενικό Αρχείο, Ιδιαίτερο Αρχείο και ιδιωτικό αρχείο Πρωθυπουργού). Τα τρία τελευταία ισχύουν και για κάθε Υπουργό. Θα δημιουργηθεί σύγχυση, διότι θα είναι διαφορετική η εκτίμηση του κάθε Υπουργού, σχετικά με το πού θα θέσει ένα συγκεκριμένο έγγραφο ή τεκμήριο.

Κατόπιν αυτών, η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει το νομοσχέδιο αυτό.»

Ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Χουρμουζιάδης, μεταξύ άλλων, είπε:

«Το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί τις προϋποθέσεις για έναν άλλο έλεγχο της κυβερνητικής πολιτικής και σε μια ιστορική μάλιστα διάσταση. Ενώ η Βουλή ασκεί στο πα-

ρόν κοινοβουλευτικό έλεγχο, ο νόμος αυτός προσπαθεί να διαμορφώσει τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες θα ασκείται ο ιστορικός έλεγχος μέσω της έρευνας αλλά και της δημοσιοποίησης. Με αυτήν την εντελώς εμπειρική και απλή προσέγγιση θα μπορούσε κανείς από την αρχή να ψηφίσει αυτό το σχέδιο νόμου. Όταν όμως ψάξει λίγο τις ρυθμίσεις, διαπιστώνει ότι αυτή η πραγματικά μεγαλειώδης, μνημειακή και θεωρητική προσέγγιση του νόμου ανατρέπεται. Αυτό γίνεται, διότι αυτός ακριβώς ο ιστορικός έλεγχος διαμορφώνεται ή προτείνεται να γίνει από αυτό το νομοσχέδιο μέσα σε συνθήκες που προέρχονται από την παντοδυναμία των επιλογών του Πρωθυπουργού. Υπάρχει μάλιστα ρύθμιση, όπου και ο πρώην Πρωθυπουργός έχει τη νομική δυνατότητα να αρνηθεί πρόσβαση στο προσωπικό του αρχείο.

Επομένως, μια γενική εντύπωση είναι πως ό,τι προσπαθεί να ρυθμίσει ο νόμος τελικά ρυθμίζεται μέσα από μια καθαρά υποκειμενική επιλογή των Πρωθυπουργών. Κατά την άποψή μου, αυτό δημιουργεί μια πολύ έντονη αντίφαση. Ενώ χαρακτηρίζεται το αρχείο ως δημόσιο σύστημα, την ίδια στιγμή το χαρακτηρίζει, το διαμορφώνει, το προσδιορίζει μια φυσική και υποκειμενική άποψη του Πρωθυπουργού. Μια άλλη γενική παρατήρηση είναι ότι υπάρχει ασάφεια στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Υπάρχει και η παρατήρηση για το θέμα των χρονικών ορίων για τις προσβάσεις. Σε μερικές περιπτώσεις πιστεύουμε ότι είναι πολύ μεγάλα, οπότε η χρήση αυτών των αρχείων καθίσταται σχεδόν αδύνατη.

Γιατί προβλέπονται τα δύο αρχεία, δηλαδή, το Γενικό και το Ιδιαίτερο Αρχείο; Κορυφώνεται η απορία μου με το ιδιωτικό αρχείο, το οποίο δεν ορίζεται. Όταν είναι δυνατόν ο Πρωθυπουργός μέσα από το ιδιωτικό του αρχείο να επιλέγει το τεκμήριο, το οποίο κρίνει ότι πρέπει να ενταχθεί στο Ιδιαίτερο, τότε, αναρωτιέται κανείς, ποια είναι η διαφορά μεταξύ ιδιωτικού αρχείου και Ιδιαίτερου Αρχείου. Είναι δυνατόν ο Πρωθυπουργός μέσα στο ιδιωτικό του αρχείο να έχει έγγραφα και τεκμήρια, που αφορούν το πρωθυπουργικό του λειτουργήμα;

Το νομοσχέδιο τίποτα δεν οργανώνει, αντίθετα φαλκιδεύει τη δυνατότητα του ιστορικού ελέγχου και κατά συνέπεια το καταψηφίζουμε.»

Η Ειδική Αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη - Αικατερινά-ρη είπε τα εξής:

«Είναι απαραίτητο ο Πρωθυπουργός να έχει ένα Αρχείο που να είναι ανοικτό στο δημόσιο έλεγχο, για να μπορεί να υπάρξει και η λεγόμενη συνέχεια στη λειτουργία αυτού του υψηλού αξιώματος. Από την άλλη μεριά αυτό το δημόσιο αρχείο πρέπει να είναι ένα σημαντικό εργαλείο, ούτως ώστε να μπορούμε να εμβαθύνουμε στη λειτουργία των θεσμών.

Ενώ θεσμοθετείται αυτή η ανάγκη, από την άλλη πλευρά όλα τα άρθρα του νόμου επιτρέπουν στη διακριτική ευχέρεια του Πρωθυπουργού να καθορίζει το Γενικό, το Ιδιαίτερο Αρχείο του, τα έγγραφα ή τα τεκμήρια που θα δημιουργήσουν τη γνώση και τη συνέχεια στη διοίκηση του κράτους και επιπλέον, κατά πόσο αυτά θα αποτελέσουν στοιχεία του ιδιωτικού του αρχείου, που δεν περιλαμβάνει τεκμήρια και στοιχεία σχετικά με την εντολή που δίνει ο λαός στον Πρωθυπουργό να κυβερνήσει τη χώρα.

Επομένως, επ' αυτού του θέματος θα πρέπει να δοθούν διευκρινίσεις και να ληφθεί υπόψη και η εμπειρία που υπάρχει και από άλλες χώρες.

Επίσης, πρέπει να μας εξηγηθεί γιατί αυτό το Αρχείο δεν υπάγεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Βέβαια, στην κατάσταση που βρίσκονται αυτήν τη στιγμή από απόψεως διαχείρισης και διοίκησης τα Γενικά Αρχεία του Κράτους είναι ό,τι χειρότερο, για να μπορέσει και αυτό το Αρχείο να επιτελέσει ένα έργο και να προσφέρει κάποιες υπηρεσίες. Πρέπει για το θέμα αυτό να ερωτηθεί και ο Υπουργός Παιδείας που είναι συναρμόδιος. Υπό αυτήν την έννοια, η σύσταση της ειδικής υπηρεσίας διευκολύνει.

Επίσης, έχω άλλη μία επιφύλαξη, σχετικά με τα όρια που τίθενται για το θέμα της δημοσιοποίησης των Αρχείων. Το χρονικό διάστημα των 65 ή 70 ετών που τίθεται ακυρώνει το έργο που μπορεί να επιτελέσει αυτό το Αρχείο.

Κατόπιν αυτών των παρατηρήσεων, ψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής και επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε επί των άρθρων κατά τη συζήτησή του στη Βουλή.»

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωση κ. Λεωνίδας Τζανής ανέφερε στην ομιλία του τα εξής:

«Το νομοσχέδιο έχει συνταχθεί μετά από τετράμηνη ενασχόληση μιας επιτροπής καθηγητών Α.Ε.Ι., δικαστικών, ειδικών επιστημόνων και έμπειρων υπηρεσιακών παραγόντων, η οποία διαμόρφωσε το περιεχόμενό του, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα διεθνώς ισχύοντα για το θέμα αυτό.

Το νομοσχέδιο επιχειρεί να φέρει υπό τη δικαιοδοσία του Δημοσίου το σύνολο των τεκμηρίων που περιέρχονται στην κατοχή του Πρωθυπουργού κατά τη διάρκεια άσκησης των καθηκόντων του. Διακρίνει τα Αρχεία σε Γενικό Αρχείο, Ιδιαίτερο Αρχείο και σε Ιδιωτικό Αρχείο. Η διάκριση αυτή είναι εύλογη, αν λάβει υπόψη κανείς ότι υπάρχουν έγγραφα που διαφέρουν το ένα από το άλλο, αλλά και έγγραφα που αφορούν προσωπικά τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Επομένως, το να αξιώνουμε την ανυπαρξία Ιδιωτικού Αρχείου και να ζητάμε να συμπεριλαμβάνονται έγγραφα που αφορούν στον Πρωθυπουργό στο Γενικό ή στο Ιδιαίτερο Αρχείο, είναι μια διεκδίκηση πέραν και των δικαιωμάτων του Πρωθυπουργού ως φυσικού προσώπου.

Από τη στιγμή που ο συνταγματικός νομοθέτης δίνει στον Πρωθυπουργό αρμοδιότητες πολύ μεγαλύτερης βαρύτητας και σημασίας, υποθέτω ότι είναι αυτονόητη η δυνατότητα του Πρωθυπουργού να διαβαθμίζει τα περιεχόμενα σε αυτόν έγγραφα για να κρίνει εάν το εθνικό συμφέρον επιβάλλει την απαγόρευση της δημοσιοποίησής τους για κάποιο διάστημα. Ο χαρακτηρισμός ενός εγγράφου είναι ζήτημα του Πρωθυπουργού, που έχει την εντολή να διασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα.

Σχετικά με το ζήτημα των Αρχείων των πρώην Πρωθυπουργών, τονίζω ότι ο νόμος δεν έχει αναδρομική ισχύ. Ρυθμίζει κενά που ανέδειξε η εμπειρία.

Στην Ελλάδα, με βάση το ν. 1599/86 (άρθρο 16), δεν ικανοποιείται το δικαίωμα πρόσβασης στα ιδιωτικά αρχεία α) όταν παραβιάζεται το απόρρητο των συζητήσεων του Υπουργικού Συμβουλίου και των άλλων κυβερνητικών οργάνων, το απόρρητο της εθνικής άμυνας και εξωτερικής πολιτικής και κάθε άλλο απόρρητο που προβλέπεται από ειδικές διατάξεις και β) όταν είναι δυνατόν να δυσχερανθεί η έρευνα των αρχών σχετικά με την τέλεση

εγκλήματος ή διοικητικής παράβασης. Για τα αρχεία της αρμοδιότητας των γενικών αρχείων του κράτους προβλέπεται ότι διατίθενται για μελέτη σύμφωνα με το άρθρο 16 του ν. 1599/86 και υποχρεωτικά μετά την πάροδο 30 ετών. Αν, όμως, κατά την κρίση του διευθυντή των Γενικών Αρχείων του Κράτους τίθεται θέμα προστασίας του εθνικού συμφέροντος, η διάθεση προς μελέτη επιτρέπεται μόνο μετά από προηγούμενη έγκριση της Εφορείας των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Υπάρχουν σαφώς μεγαλύτερα χρονικά όρια περιορισμού της πρόσβασης στα Αρχεία των Πρωθυπουργών.

Μετά τη λήξη του χρόνου απαγόρευσης δημοσιοποίησης του Αρχείου του Πρωθυπουργού, αυτό περιέρχεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Έτσι, εξασφαλίζεται η διάσωση των εγγράφων, που όλοι συμφωνούμε ότι πρόκειται για ιστορικής σημασίας υλικό. Μέχρι τώρα η εμπειρία έχει δείξει ότι δεν υπάρχουν κανόνες, ώστε να διασωθεί και σε αυτό επιχειρεί να βάλει τάξη το νομοσχέδιο.

Τα πρακτικά του Υπουργικού Συμβουλίου διαμορφώνονται μετά τη πέρας της συνεδρίασης και τελούν υπό την ευθύνη του Γενικού Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου σύμφωνα με ειδικό νόμο και οποιαδήποτε επέμβαση στο περιεχόμενό τους απαγορεύεται, ασχέτως του χαρακτήρα τους ως απορρήτων εγγράφων, αφού είναι δημόσια έγγραφα, αφού έχουν υπογραφεί από τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου και εν συνεχεία περιέρχονται στη δικαιοδοσία της αυτοτελούς δημόσιας υπηρεσίας «Αρχεία του Πρωθυπουργού».

Σχετικά με τα Αρχεία των Υπουργών και των Υφυπουργών, υπάρχει κάποια υπηρεσία στα υπουργικά γραφεία για τη διατήρησή τους. Όμως, δεν αποτελούν περιουσία της αυτοτελούς οργανικής μονάδας, του Υπουργείου, αλλά της Κυβέρνησης. Είναι εθνικό περιουσιακό στοιχείο και δεν είναι αντικείμενο του κάθε Υπουργού.

Το παρόν νομοσχέδιο διασφαλίζει για λόγους εθνικής ασφάλειας, αλλά και για λόγους που αφορούν στη συνέχεια του κράτους και στη συνέχεια του θεσμού του Πρωθυπουργού, τεκμήρια που περιέρχονται στην κατοχή του κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων του.»

Ακολούθως, το συζητούμενο σχέδιο νόμου έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του.

Τα πρακτικά της συνεδρίασης βρίσκονται στη Γραμματεία της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και είναι στη διάθεση των κ.κ. Βουλευτών.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, αφού έλαβε υπόψη, κατά την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου», τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Α. Αναστασίου Μαντέλη, του Εισηγητή της Μειοψηφίας κ. Νικολάου Κατσαρού, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμουζιάδη, της Ειδικής Αγορήτριας του Συνασπισμού της Αριστεράς

και της Προόδου κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη - Αικατερινάκη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε το παραπάνω σχέδιο νόμου, κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και εισηγείται τη ψήφισή του από τη Βουλή, όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή και τον παριστάμενο Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Λεωνίδα Τζανή.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου

Άρθρο 1

Ορισμός και διακρίσεις Αρχείου Πρωθυπουργού

1. Οποιοδήποτε σχετικό με το Πρωθυπουργικό λειτουργήμα τεκμήριο καταγραφής πληροφοριών (τεκμήριο) περιέρχεται στον Πρωθυπουργό και ή εισάγεται στο Γραφείο του ή παράγεται σε αυτό ή εξάγεται από αυτό, οποιαδήποτε μορφή και αν έχει, συγκροτεί το Αρχείο Πρωθυπουργού.

2. Το Αρχείο Πρωθυπουργού είναι δημόσιο αρχείο και αποτελείται από δύο μέρη: το Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού και το Ιδιαίτερο Αρχείο Πρωθυπουργού, τα οποία δημιουργούνται από τον Πρωθυπουργό. Το Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού περιλαμβάνει τα τεκμήρια που σχετίζονται με την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Πρωθυπουργού και των οποίων η διατήρηση είναι αναγκαία για τη συνέχεια του λειτουργήματος. Το Ιδιαίτερο Αρχείο Πρωθυπουργού περιλαμβάνει τα τεκμήρια που ο ίδιος ο Πρωθυπουργός χαρακτηρίζει ως «ιδιαίτερα» και τα οποία, λόγω του περιεχομένου τους, υπόκεινται στις ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 3.

3. Ο Πρωθυπουργός μπορεί, εάν το επιθυμεί, να παραδώσει και το ιδιωτικό του αρχείο για να ενσωματωθεί στο Ιδιαίτερο Αρχείο του. Στην περίπτωση αυτή δικαιούται να ορίσει τις προϋποθέσεις διαχείρισης και δημοσιοποίησης των τεκμηρίων του ιδιωτικού αρχείου.

Άρθρο 2

Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού

1. Τα τεκμήρια του Γενικού Αρχείου Πρωθυπουργού διαβαθμίζονται σε ορισμένο βαθμό ασφαλείας είτε από το Πολιτικό Γραφείο του Πρωθυπουργού είτε από τον αποστολέα τους και υπόκεινται, ως προς τη δημοσιοποίησή τους, ανάλογα με το βαθμό ασφαλείας τους και με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, στις εξής περιοριστικές προθεσμίες:

α. Εμπιστευτικά : δεκαπέντε (15) έτη.

β. Απόρρητα : είκοσι (20) έτη.

γ. Άκρως απόρρητα : τριάντα (30) έτη.

δ. Ανεξαρτήτως διαβάθμισης, όσα τεκμήρια αφορούν την εθνική ασφάλεια : εξήντα (60) έτη.

ε. Ανεξαρτήτως διαβάθμισης, όσα τεκμήρια αφορούν τον ιδιωτικό βίο: εβδομήντα πέντε (75) έτη.

2. Οι περιοριστικές προθεσμίες της προηγούμενης παραγράφου υπολογίζονται με βάση το ημερολογιακό έτος εισαγωγής του τεκμηρίου στο Αρχείο και συμπληρώνονται την τελευταία ημέρα του έτους στο οποίο λήγει ο περιορισμός τους.

3. Όσα τεκμήρια του Γενικού Αρχείου Πρωθυπουργού

δεν έχουν διαβαθμιστεί δεν υπόκεινται σε περιοριστικές προθεσμίες ως προς τη δημοσιοποίησή τους για τις ανάγκες που ανάγονται στις λειτουργίες της Πολιτείας. Για άλλους σκοπούς επιτρέπεται πρόσβαση σε αυτήν την κατηγορία τεκμηρίων μετά δέκα (10) έτη.

4. Κατά την παραλαβή των τεκμηρίων, ο Πρωθυπουργός μπορεί να μεταβάλλει τη διαβάθμιση που έχει προσδιορίσει ο αποστολέας τους.

5. Μετά την παραλαβή και τη διαβάθμιση των τεκμηρίων, η μεταβολή της διαβάθμισής τους ή η άρση του απορρήτου τους, επιτρέπεται μόνο μετά από γραπτή και αιτιολογημένη εντολή του Πρωθυπουργού και μόνο για όσα τεκμήρια έχουν εισαχθεί, παραχθεί ή εξαχθεί από το Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού κατά τη διάρκεια της τρέχουσας ή της προηγούμενης θητείας του.

6. Για όσα τεκμήρια έχουν παραχθεί, εισαχθεί ή εξαχθεί από το Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού κατά τη διάρκεια της θητείας άλλων Πρωθυπουργών, η μεταβολή της διαβάθμισης ή η άρση του απορρήτου, κατά την προηγούμενη παράγραφο, επιτρέπεται μόνο μετά από γραπτή και αιτιολογημένη εντολή του εν ενεργεία Πρωθυπουργού και μετά από σύμφωνη γνώμη του Πρωθυπουργού, κατά τη διάρκεια της θητείας του οποίου είχε διαβαθμιστεί το εν λόγω τεκμήριο. Εάν η σύμφωνη γνώμη του προηγούμενου Πρωθυπουργού δεν μπορεί να ζητηθεί, λόγω θανάτου ή αδυναμίας ή εάν ο προηγούμενος Πρωθυπουργός αρνείται να δώσει τη συγκατάθεσή του, η μεταβολή της διαβάθμισης ή η άρση του απορρήτου επιτρέπεται κατ' εξαίρεση μόνο για λόγους σημαντικού εθνικού συμφέροντος και μετά από γραπτή και αιτιολογημένη εντολή του εν ενεργεία Πρωθυπουργού.

7. Τα τεκμήρια που αποτελούν το Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού μεταφέρονται και παραδίδονται για τακτοποίηση και φύλαξη στην Υπηρεσία «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου» τμηματικά κατά τη διάρκεια της θητείας του Πρωθυπουργού ή και συνολικά μετά τη λήξη της θητείας του Πρωθυπουργού. Σε περίπτωση περισσότερων διαδοχικών θητειών του ίδιου Πρωθυπουργού, η μεταφορά μπορεί να γίνει μετά τη λήξη της τελευταίας θητείας του.

8. Ο Πρωθυπουργός έχει κατά τη διάρκεια της θητείας του ελεύθερη πρόσβαση στα τεκμήρια που έχουν εισαχθεί στο Γενικό Αρχείο Πρωθυπουργού κατά τη θητεία προηγούμενων Πρωθυπουργών, δε δικαιούται όμως να τα δημοσιοποιήσει ούτε να τα χρησιμοποιήσει για οποιοδήποτε άλλο σκοπό, πέραν όσων αφορούν αποκλειστικώς την άσκηση των καθηκόντων του. Μπορεί όμως να τα γνωστοποιεί σε μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, εφόσον κρίνει ότι αφορούν την άσκηση των καθηκόντων τους και με τους ίδιους ως άνω περιορισμούς ως προς τη χρήση τους και τη δημοσιοποίηση του περιεχομένου τους.

Άρθρο 3

Ιδιαίτερο Αρχείο Πρωθυπουργού

1. Τα τεκμήρια του Ιδιαίτερου Αρχείου Πρωθυπουργού διαβαθμίζονται σε ορισμένο βαθμό ασφαλείας είτε από τον Πρωθυπουργό είτε από τον αποστολέα τους και υπόκεινται ως προς τη δημοσιοποίησή τους ανάλογα με το βαθμό ασφαλείας τους και με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 στις εξής περιοριστικές προθεσμίες:

α. Εμπιστευτικά: τριάντα (30) έτη.

β. Απόρρητα: σαράντα (40) έτη.

γ. Άκρως απόρρητα: εξήντα (60) έτη.

δ. Ανεξαρτήτως διαβάθμισης, όσα τεκμήρια αφορούν την εθνική ασφάλεια: εξήντα (60) έτη.

ε. Ανεξαρτήτως διαβάθμισης, όσα τεκμήρια αφορούν τον ιδιωτικό βίο: εβδομήντα πέντε (75) έτη.

2. Οι περιοριστικές προθεσμίες της προηγούμενης παραγράφου υπολογίζονται με βάση το ημερολογιακό έτος εισαγωγής του τεκμηρίου στο Αρχείο και συμπληρώνονται την τελευταία ημέρα του έτους στο οποίο λήγει ο περιορισμός τους.

3. Όσα τεκμήρια του Ιδιαίτερου Αρχείου δεν έχουν διαβαθμιστεί, δεν υπόκεινται στις παραπάνω περιοριστικές προθεσμίες ως προς τη γνωστοποίησή τους για τις ανάγκες που ανάγονται στις λειτουργίες της Πολιτείας. Για άλλους σκοπούς επιτρέπεται η πρόσβαση στην κατηγορία αυτήν των τεκμηρίων μετά είκοσι (20) έτη.

4. Κατά την παραλαβή των τεκμηρίων ο Πρωθυπουργός μπορεί να μεταβάλλει τη διαβάθμιση που έχει προσδιορίσει ο αποστολέας τους.

5. Μετά την παραλαβή και τη διαβάθμιση των τεκμηρίων, η μεταβολή της διαβάθμισής τους ή η άρση του απορρήτου, επιτρέπεται μόνο μετά από γραπτή και αιτιολογημένη εντολή του Πρωθυπουργού και μόνο κατά τη διάρκεια της θητείας του.

6. Τα τεκμήρια που αποτελούν το Ιδιαίτερο Αρχείο Πρωθυπουργού μεταφέρονται και παραδίδονται για τακτοποίηση και φύλαξη σε ιδιαίτερο χώρο της Υπηρεσίας « Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου» τμηματικά κατά τη διάρκεια της θητείας του Πρωθυπουργού ή και συνολικά μετά τη λήξη της θητείας του. Σε περίπτωση περισσότερων διαδοχικών θητειών του ίδιου Πρωθυπουργού, τα τεκμήρια που παράγονται, εισάγονται ή εξαγονται κατά τη διάρκειά τους μπορούν να εντάσσονται στο ίδιο Ιδιαίτερο Αρχείο Πρωθυπουργού, το οποίο μπορεί να μεταφερθεί στην Υπηρεσία «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου» και μετά τη λήξη της τελευταίας διαδοχικής θητείας του Πρωθυπουργού.

7. Μετά τη λήξη της θητείας του και έως τη λήξη των παραπάνω προθεσμιών, ο Πρωθυπουργός, για το αρχείο του οποίου πρόκειται, έχει το αποκλειστικό δικαίωμα πρόσβασης στο Ιδιαίτερο Αρχείο του, δε δικαιούται όμως να δημοσιοποιήσει τεκμήρια που περιλαμβάνονται σε αυτό, εκτός εάν έχει τη σύμφωνη γνώμη του εν ενεργεία Πρωθυπουργού. Μπορεί επίσης να επιτρέψει την πρόσβαση στο Ιδιαίτερο Αρχείο του στον εν ενεργεία Πρωθυπουργό. Τέλος δικαιούται να επιτρέψει την πρόσβαση σε τρίτο πρόσωπο, με ειδική προς τούτο εξουσιοδότηση και με τη σύμφωνη γνώμη του εν ενεργεία Πρωθυπουργού, σε συγκεκριμένα τμήματα του Ιδιαίτερου Αρχείου του και για ορισμένο χρόνο.

8. Εάν ο Πρωθυπουργός, για το αρχείο του οποίου πρόκειται, αποβιώσει πριν από τη λήξη των ανωτέρω προθεσμιών, δικαίωμα πρόσβασης στο ιδιαίτερο Αρχείο του έχει ο εν ενεργεία Πρωθυπουργός για λόγους σημαντικού εθνικού συμφέροντος.

Άρθρο 4

Ηλεκτρονική αποτύπωση του Αρχείου Πρωθυπουργού

1. Το σύνολο των τεκμηρίων του Αρχείου Πρωθυπουργού, είτε πρόκειται για το Γενικό Αρχείο είτε για το Ιδιαίτερο Αρχείο, μπορούν να αποτυπώνονται και ηλεκτρονι-

κώς, με ή χωρίς κρυπτογράφηση.

2. Για λόγους ασφαλείας του υλικού, αντίγραφα όλων των τεκμηρίων, ηλεκτρονικών και μη, μπορούν να φυλάσσονται σε ιδιαίτερο χώρο. Πρόσβαση στις κρυπτογραφικές κλειδες και σε συγκεκριμένα αντίγραφα, έχουν αποκλειστικώς όσοι δικαιούνται, κατά τα προηγούμενα άρθρα, πρόσβασης στα πρωτότυπα τεκμήρια. Το δικαίωμα πρόσβασης στα αντίγραφα που βρίσκονται στο ηλεκτρονικό αρχείο ασκείται υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχει ειδική ανάγκη διασταύρωσης τεκμηρίων, λήψης αντιγράφων λόγω απώλειας πρωτοτύπου, ή άλλη εξαιρετική ανάγκη.

3. Οι περιορισμοί των άρθρων 1 έως 3 του νόμου αυτού ισχύουν και για τα ηλεκτρονικά αντίγραφα ασφαλείας της προηγούμενης παραγράφου.

4. Με απόφαση του Πρωθυπουργού καθορίζονται οι προϋποθέσεις και οι όροι συγκρότησης και λειτουργίας του ηλεκτρονικού αρχείου (πρωτοτύπων και αντιγράφων) και του συστήματος οργάνωσης αυτού.

Άρθρο 5

Αρχεία Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 του παρόντος νόμου ισχύουν αναλόγως και για τα αρχεία των Υπουργών, των Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου τρία (3) έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Πρωθυπουργού και ύστερα από εισήγηση του Υπουργού ή του Υφυπουργού ή του Γενικού Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, για το αρχείο του οποίου πρόκειται, επιτρέπεται να αναστέλλεται η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου για τα αρχεία ορισμένων ή και όλων των Υπουργών ή Υφυπουργών ή και του Γενικού Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρο 6

Σύσταση αυτοτελούς δημόσιας υπηρεσίας

1. Συνιστάται αυτοτελής δημόσια υπηρεσία, που υπάγεται απευθείας στον Πρωθυπουργό, με την ονομασία «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου».

2. Η υπηρεσία αυτή έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Παραλαμβάνει, αρχειοθετεί και φυλάσσει τα Αρχεία του Πρωθυπουργού, των Υπουργών, των Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου.

β. Ανοίγει και εξασφαλίζει την πρόσβαση στα ανωτέρω Αρχεία σε όσους έχουν δικαίωμα, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

γ. Συντηρεί τα Αρχεία από φυσικές φθορές και τα αναπαράγει, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο, για τη διάσωσή τους ή τη γνωστοποίησή τους.

δ. Παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις στον τομέα της αρχειονομίας και της ηλεκτρονικής αποτύπωσης των αρχείων.

ε. Παραδίδει, συνολικά ή τμηματικά, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους κάθε Αρχείο Πρωθυπουργού (Γενικό και Ιδιαίτερο), τα Αρχεία των Υπουργών, Υφυπουργών και της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου, όταν λήξουν οι προθεσμίες δημοσιοποίησης των τεκ-

μηρίων που το συγκροτούν.

3. Η υπηρεσία λειτουργεί σε επίπεδο διεύθυνσης. Για τη στελέχυσή της συνιστώνται οι εξής θέσεις:

- α. μία (1) θέση διευθυντή με θητεία,
- β. δύο (2) θέσεις του κλάδου ΠΕ Αρχαιονομίας στους βαθμούς Δ΄-Α΄,
- γ. μία (1) θέση του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής με ειδικότητα Προγραμματιστή Συστημάτων και Εφαρμογών στους βαθμούς Δ΄-Α΄,
- δ. δύο (2) θέσεις του κλάδου ΔΕ Διοικητικού - Λογιστικού στους βαθμούς Δ΄-Α΄ και
- ε. δύο (2) θέσεις του κλάδου ΥΕ Επιμελητών στους βαθμούς Ε΄-Β΄.

4. Προσόντα για το διορισμό στις παραπάνω θέσεις είναι:

α. Για τη θέση του διευθυντή τα προβλεπόμενα από το π.δ. 194/1988 για τον κλάδο ΠΕ Διοικητικό-Οικονομικό και επιπλέον τίτλος μεταπτυχιακών σπουδών.

β. Για τις θέσεις του κλάδου ΠΕ Αρχαιονομίας τα προβλεπόμενα από το άρθρο 22 του ν. 1946/1991 (ΦΕΚ 69 Α΄). Για τη θέση αυτήν ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 32 του ίδιου νόμου.

γ. Για τις λοιπές θέσεις ΠΕ Πληροφορικής, ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ΥΕ Επιμελητών τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση από το π.δ. 194/1988. Επιπλέον για τον κλάδο ΔΕ Διοικητικό-Λογιστικό απαιτείται άριστη γνώση μιας ξένης γλώσσας, καθώς και γνώση δακτυλογραφίας και επεξεργασίας κειμένου σε Η/Υ.

5. Η θητεία του διευθυντή της υπηρεσίας είναι πενταετής. Ανανέωση της θητείας επιτρέπεται μία μόνο φορά. Ο διευθυντής διορίζεται από τον Πρωθυπουργό, ύστερα από γνώμη της αρμόδιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Το λοιπό προσωπικό διορίζεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Πλήρωση των ανωτέρω θέσεων μπορεί να γίνει και με μετάταξη ή με απόσπαση, με απόφαση του Πρωθυπουργού και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

6. Το διευθυντή, όταν ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνει υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ της υπηρε-

σίας που ορίζεται από αυτόν.

7. Για τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της υπηρεσίας εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα. Αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ορίζεται το Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

8. Οι πιστώσεις για τη λειτουργία της υπηρεσίας εγγράφονται σε ειδικό φορέα, που ενσωματώνεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών. Διατάκτης της δαπάνης είναι ο Πρωθυπουργός ή άλλο όργανο ειδικώς εξουσιοδοτημένο από αυτόν.

9. Με απόφαση του Πρωθυπουργού, ύστερα από εισήγηση του διευθυντή της υπηρεσίας, θεσπίζεται Κανονισμός Λειτουργίας.

Άρθρο 7 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από την παράγραφο 1 του άρθρου 5, της οποίας η ισχύς αρχίζει από το χρόνο που ορίζεται σε αυτήν.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Β. Παπανδρέου

Γ. Παπαντωνίου

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Π. Ευθυμίου

Αθήνα, 27 Σεπτεμβρίου 2000

**Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

